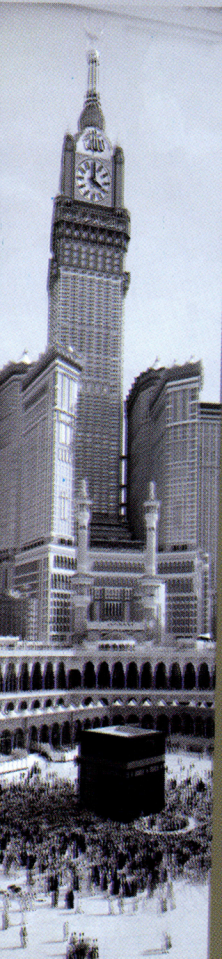

தாமிலி

செய்க் முஹம்மத் அஸ்ஸாலிஹ் அல் உதைம்ன்

தமிழில்

எஸ்.எம். மன்கூர்

أحكام في الصيام

تأليف فضيلة الشيخ

محمد بن صالح العثيمين رحمه الله

ترجمة

شريف الدين محمد منصور

நோன்பின் விதிமுறைகள்

செய்க் முஹம்மத் அஸ்ஸாலிஹ் அல் உதைமீன்

தமிழில்

எஸ்.எம். மன்கூர்

அழைப்பு, வழிகாட்டல்களுக்கான
கூட்டுறவுச் செயலகம்
அல்பதிய்யா - சனசமூகப் பிரிவு
ரியாத் - சலூதி அரேபியா

முன்னுரை

இஸ்லாத்திலுள்ள கட்டாயக் கடமைகளுள் நோன்பும் ஒன்று. உலகிலுள்ள அனைத்து முஸ்லிம்களும் ரமளான் மாதம் வந்துவிட்டால் பேருவகையோடு நோன்பு நோற்க முற்படுவர். யாரேனும் இது தனக்குக் கடமையில்லை என நிராகரித்தால் அவர் 'முஸ்லிம்' என்ற அந்தஸ்தை, இழந்து விடுகின்றார்.

இஸ்லாம் விதித்துள்ள நோன்பை இதய சுத்தியோடு நோற்கும் ஒருவர் பக்குவமான சிந்தனையை, நல்ல உணர்வை, நேர்மை மிகுந்த வாழ்வைப் பெறுகின்றார். அல்லாஹ்வின் அளவிலா அருளும் அவரை வந்தடையும்போது வாழ்வே பொன்மயமாகி விடுகின்றது. ஒருவரின் தனிப்பட்ட இந்நிலை சமுதாய மட்டத்திற்கு வரும்போது முழுச் சமுதாயமுமே ஆன்மீக உணர்வு சார்ந்த வளமும் பலமும் உள்ள சமுதாயமாக மாறிவிடும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இதற்கான மறுமையிலான வெகுமதிகள் இன்னும் அளவிட முடியாததாக அமைந்துவிடும். அல்லாஹ் எவரது நற்செயலுக்கும் உரிய வெகுமதிகளை வழங்காது விடுவதில்லை என்பது அவன் தந்துள்ள உறுதிமொழி.

இஸ்லாத்தின் ஏனைய கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒழுங்கான நெறிமுறைகள் இருப்பது போலவே, அதிகாலைஃபஜர் வேளையில் ஆரம்பித்து மாலை மஃரிபுடன் முடிவுறும் நோன்பு நோற்பதற்கும் திட்டவட்டமான நெறிமுறைகள் இருக்கின்றன. அவற்றின்படி நோன்பு நோற்பதே அதிகப்பயன் பெற சிறந்த வழியாகும்.

அதற்கு உறுதுணையாக செய்க் முஹம்மத் அல்லாஹ் அவ் உதைமீன் அவர்கள் எழுதிய 'அஹ்காமுஃபிஸ்ஸியாம்' எனும் சிறுநூல் அமையப் பெற்றுள்ளது. இதில் நோன்பு நோற்பது தொடர்பான அத்தனை அம்சங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இதனைத் தமிழில் தருவதற்கு உதவி புரிந்த அல்லாஹ்வுக்கே புகழனைத்தும்.

இச்சிறிய நூலைப் படித்து, பயன்பெற ஒவ்வொரு நோன்பாளியும் முன்வர வேண்டும்.

அல்லாஹ் தஆலா முழு மனித சமுதாயத்திற்கும் நேர்வழி புகட்டி, நல்லபடி வாழ்ந்து, ஈருலக பாக்கியங்கள் பெற அருள்புரிவானாக.

அவன் மிகுந்த கருணையாளன்; அன்பும், அருளும் உடையவன்.

-வெளியீட்டாளர்கள்

25-12-1993

ரியாத்

சலூதி அரேபியா

அளவற்ற அருளாளனும் நிகரற்ற
அன்புடையோனுமாகிய அல்லாஹ்வின் பெயரால்..

1

ரமளான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்பது ஒரு
கட்டாயக் கடமை. அவ் குர்ஆனும், அல்லாஹ்வின்
தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களது ஸுன்னாவும்,
அனைத்து முஸ்லிம்களினது ஏகோபித்த (இஜ்மாஉ)
தீர்மானமும் இதற்காதாரமாக அடிமகின்றன.

அல்லாஹ் கூறுகின்றான்:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ

عَلَيْكُمْ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٣﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ
مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ
يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ

لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٨٤﴾ شَهْرُ
 رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ أَنْ هُدِيَ لِّلنَّاسِ
 وَبَيَّنَّتْ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
 فَلْيُصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ
 أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ
 الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا
 هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٥﴾

பரிசுத்த குர்ஆனில்

உங்கள் இறைவன் கூறுகின்றான்:

“ஈமான் கொண்டோர்களே! உங்களுக்கு முன்
 இருந்தவர்கள் மீது நோன்பு விதிக்கப்பட்டிருந்தது
 போல் உங்கள் மீதும் (அது) விதிக்கப்பட்டுள்ளது;
 (அதன் மூலம்) நீங்கள் தூய்மையுடையோர் ஆகலாம்.

“(இவ்வாறு விதிக்கப் பெற்ற நோன்பு) சில
 குறிப்பிட்ட நாட்களில் (கடமையாகும்); ஆனால்
 (அந்நாட்களில்) எவரேனும் நோயாளியாகவோ,

அல்லது பயணத்திலோ இருந்தால், (அவர் அக்குறிப்பிட்ட நாட்களின் நோன்பைப்) பின்னால் வரும் நாட்களில் நோற்க வேண்டும்; எனினும் (கடுமையான நோய், முதுமை போன்ற காரணங்களினால்) நோன்பு நோற்பதைக் கடினமாகக் காண்பவர்கள் அதற்குப் பரிகாரமாக - ஃபித்யாவாக - ஒரு மிஸ்கீனுக்கு (ஏழைக்கு) உணவளிக்க வேண்டும்; எனினும் எவரேனும் தாமாகவே அதிகமாகக் கொடுக்கிறாரோ அது அவருக்கு நல்லது - ஆயினும் நீங்கள் (நோன்பின் பலனை அறிவிர்களானால்), நீங்கள் நோன்பு நோற்பதே உங்களுக்கு நன்மையாகும் (என்பதை உணர்வீர்கள்).

“ரமளான் மாதம் எத்தகையதென்றால் அதில்தான் மனிதர்களுக்கு (முழுமையான) வழிகாட்டியாகவும், தெளிவான சான்றுகளைக் கொண்டதாகவும்; (நன்மை, தீமைகளைப்) பிரித்தறிவிப்பதுமான அல் குர்ஆன் இறக்கியருளப் பெற்றது; ஆகவே, உங்களில் எவர் அம்மாதத்தை அடைகிறாரோ, அவர் அம்மாதம் நோன்பு நோற்க வேண்டும்; எனினும் எவர் நோயாளியாகவோ அல்லது பயணத்திலோ இருக்கிறாரோ (அவர் அக்குறிப்பிட்ட நாட்களின் நோன்பைப்) பின்வரும் நாட்களில் நோற்க வேண்டும்; அல்லாஹ் உங்களுக்கு இலகுவானதை நாடுகிறானே தவிர, உங்களுக்கு சிரமமானதை அவன் நாடவில்லை; குறிப்பிட்ட நாட்கள் (நோன்பில் விடுபட்டுப் போனதைப்) பூர்த்தி செய்யவும், உங்களுக்கு நேர்வழி காட்டியதற்காக அல்லாஹ்வின் மகத்துவத்தை நீங்கள்

போற்றி நன்றி செலுத்துவதற்காகவுமே (அல்லாஹ் இதை மூலம் நாடுகிறான்).”

(அல் குர்ஆன் 2:183-185)

முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு மொழிந்தார்கள்:

“இஸ்லாத்தின் அடித்தளம் ஐந்து தூண்களின் மீது அமைக்கப்பட்டுள்ளது. (அவையாவன): ‘அல்லாஹ்வைத் தவிர (வணங்கி வழிபட) வேறு இறைவன் இல்லை; முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் அவனுடைய அடிமையும் திருத்தாதரும் ஆவார்கள்’ என சான்று பகர்தல், தொழுகையை நிலை நிறுத்தல், ஸகாத் என்னும் ஏழைவரியைக் கொடுத்து வரல், ஹஜ்ஜை நிறைவேற்றல், ரமளான் மாதத்தில் நோன்பு நோற்றல் (என்பனவாகும்).”

-ஆதாரம்: புகாரி, முஸ்லிம் கிரந்தங்கள்.

மேலும், அனைத்து முஸ்லிம்களது ஏகோபித்த முடிவும் ரமளானில் நோன்பு நோற்பது கட்டாயக் கடமை (பர்ள்) என்பதாகும். எனவே, ரமளானில் நோன்பு நோற்பதை எவரேனும் மறுத்தால் அவர் காஃபிரா (விசுவாசியல்லாதவரா)கி விடுகின்றார். அந்நிலையில், அவர் தனது செயலுக்காக வருந்தி, பச்சாதாபப்பட்டு, மன்னிப்பை வேண்டுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட வேண்டும். அதன் பின்னர் ரமளானில் நோன்பு நோற்பது கட்டாயக் கடமை என ஏற்று நோன்பும் நோற்பாராயின் அவர் தண்டனைக்குரியவர் அல்லர். இல்லையாயின்

அவரை காஃபிராகக் கருதி உரிய நடவடிக்கை எடுப்பது அவசியம்.

ரமளானில் நோன்பு நோற்றல் ஹிஜ்ரி இரண்டாம் ஆண்டில் கடமையாக்கப்பட்டது. அதிலிருந்து முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் ஒன்பது ரமளான்களில் நோன்பு நோற்றுள்ளார்கள்.

ரமளானில் நோன்பு நோற்றல் வயது வந்த, புத்தி சுவாதீனமுள்ள அனைத்து முஸ்லிம்கள் மீதும் கடமையாகும். எனினும், காஃபிர் (விகவாசிகளல்லாதவர்)களுக்கு இது கடமையில்லை. அத்தகைய ஒருவர் முஸ்லிமாகும் வரைக்கும் இக்கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுவதும் இல்லை. அதே போன்று குறித்த வயதை அடையாத சிறிய பிள்ளைகளும் இக்கடமையை நிறைவேற்ற வேண்டும் எனக் கோரப்படுவதும் இல்லை.

சிறுவர்கள் தமக்குத் தீங்கு நேராத வகையில் நோன்பு நோற்க முடியும் என்றிருந்தால், அதனை ஊக்குவிப்பது நல்லதே. அதனால், அவர்களது வளர்ச்சியோடு நோன்பு நோற்கும் ஆர்வமும், உணர்வும் வளர்ச்சியுற்று அதனோடு ஒன்றித்து விடுவர்; அது அவர்களது பழக்கத்தில் வந்துவிடும்.

பைத்தியம் பிடித்த அல்லது நினைவிழந்த ஒருவர் நோன்பு நோற்க வேண்டியதில்லை. இதனடிப்படையில் பலயீனமான புத்தியுடைய, எதையும் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள முடியாத, வயோதிபத்தை அடைந்தவர்களும் நோன்பு நோற்க வேண்டும் என எதிர்பார்க்கப்படுவது இல்லை. இவ்வாறு நோன்பு நோற்காதிருப்பதன் காரணமாக (பிராயச்சித்தம் வேண்டி ஏழைகளுக்கு) அன்னதானம் வழங்குவதும் அவசியம் இல்லை.

சர்வ வல்லமை பொருந்திய அல்லாஹ்வின் அழகுப் பெயர்களுள் 'அல்ஹக் கீம்' (ஞானம் மிக்கவன்) என்பதுவும் ஒன்று. ஞானத்தின் சிறப்பு என்னவெனில் எதைச் செய்தாலும் பிழையின்றி, ஒழுங்காக, அதற்கே உரிய முறையில் பரிபூரணமாக செய்வதாகும். அல்லாஹ் நிர்மாணித்த அனைத்தும் அல்லது அவன் எங்களுக்குச் செய்யும் படி கட்டளையிட்ட அனைத்தும் அத்தகைய உயர்ந்த ஞானத்தின் வழியில் அமைந்தவையாகும். இது பற்றி நாம் பூரணமாக விளங்கிக் கொள்வது சாத்தியமாகவோ, சாத்தியமில்லாமலோ இருக்கலாம்.

அல்லாஹ் கடமையாக்கியுள்ள நோன்பின் மூலம் கீழ்க்காணும் பயன்கள் கிடைக்கும்:

நோன்பு நோற்பதானது ஓர் இபாதத்தாகும்; வணக்கமாகும்; இறைவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதாகும். ஒரு முஸ்லிம் நோன்பு நோற்கும் வேளையில் உண்பது, குடிப்பது, உடலுறவு கொள்வது என்பவற்றிலிருந்து அல்லாஹ்வுக்காக தன்னைத் தடுத்துக் கொள்கின்றான். இதன் மூலம் அவனுக்கு அல்லாஹ்வின் திருப்தியும் சுவனமும் கிடைக்க முடியும். இத்தகைய தன்னலத் தியாகத்தின் ஊடாக, ஒரு முஸ்லிம் தனது விருப்பங்களை அல்லாஹ்வின் விருப்பத்தை ஏற்பதன் மூலம் அர்ப்பணம் செய்கின்றான்; இவ்வுலக வாழ்வைவிட மறு உலக வாழ்வு சிறப்பானதாகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கின்றான்.

நோன்பினால் கிடைக்கப் பெறும் மற்றொரு பயன் என்னவெனில் மனிதன் அல்லாஹ்வின் மீது மிகுந்த பக்தியும் அச்சமும் கொள்வதற்கான சிறப்பான அம்சங்களுள் ஒன்றாக நோன்பை பெற்றுக் கொண்டது தான்.

அல்லாஹ் கூறுகின்றான்:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا
 كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

“ஈமான் கொண்டோர்களே! உங்களுக்கு முன் இருந்தவர்கள் மீது நோன்பு விதிக்கப் பட்டிருந்தது போல் உங்கள் மீதும் (அது) விதிக்கப் பட்டுள்ளது; (அதன் மூலம்) நீங்கள் தூய்மை உடையோர் ஆகலாம்.”

(அல் குர்ஆன் 2:183)

நோன்பு நோற்கும் ஒருவர், அல்லாஹ் ஆகுமாக்கியவற்றை எடுத்து நடப்பதன் மூலமும் அவன் ஆகாது என தடுத்தவற்றிலிருந்து விலகி நிற்பதன் மூலமும் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும். நோன்பின் அடிப்படை நோக்கமே அதுவாகும். மாறாக நோன்பு நோற்பவரை உண்பது, குடிப்பது, உடலுறவு கொள்வது என்பவற்றிலிருந்து தடுத்து, அவரை வதைப்பது அதன் நோக்கமல்ல.

முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் மொழிந்தார்கள்:

“யாரேனும் ஒருவர் பொய் சொல்வதிலிருந்தும், அதற்கேற்ப அறிவின்றி நடப்பதிலிருந்தும் தம்மைத் தடுத்துக் கொள்ளவில்லையாயின், அவரை உண்ணல்

படுகல் என்பவற்றிலிருந்து மட்டும் தடுக்கச் செய்வதில் அல்லாஹ்வுக்கு எந்தத் தேவையும் இல்லை.”

- ஆதாரம்: புகாரி.

பொய் - பேசக்கூடாததைப் பேசுவதற்கும், கோள், புறம், அவதூறு என்பன பேசி மற்றாரைத் துன்புறுத்துவதற்கும் வழி வகுக்கும்; பொய் பேசுவதற்கு ஏற்ப நடப்பதானது மற்றாரை வஞ்சிக்கவும், வேதனைப்படுத்தவும், நம்பிக்கைத் துரோகம் இழைக்கவும், திருட்டில் ஈடுபடவும் தூண்டுதல் தரும்; அத்துடன் செவிமடுக்கக் கூடாத பாடல்கள், இசை என்பனவற்றைக் கூட செவிமடுக்கத் தூண்டும், யாரேனும் பகுத்தறிவுக்குப் பொருந்தாத குணப் பண்புகளுடன் கூடிய பேச்சுக்கள் பேசுவதும், அவற்றிற்கமைய நடப்பதும் குறைமதியின் வெளிப்பாடாகும்.

ஒருவர்கூர் ஆனுக்கும், நபி மொழிகளுக்கும் ஏற்ப நோன்பு நோற்பாராயின் அது அவரது குணப் பண்பாடுகளையும் நடத்தைகளையும் தூய்மை யாக்கிக் கொள்ள துணை புரியும். அத்தகைய நல்ல மாற்றங்களுக்கு வித்திடும் ரமளானின் முடிவில், அவரது அனைத்துப் பண்புகளும் சீரடைந்து சிறப்பான நிலையை அடைந்திருப்பதை அவர் காண்பார் என்பதில் ஐயமில்லை.

நோன்பு நோற்பதன் மற்றொரு பயன் என்ன வெனில், செல்வந்தர்களுக்கு அல்லாஹ் காட்டும் கருணையை நன்றியுடன் நோக்குவதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பமாக அது அமைவதாகும். அல்லாஹ் -

இலகுவாகவும், அனுமதிக்கப்பட்ட வழியிலும் தமக்கு வழங்கிய அருட்கொடைகளான உணவு, குடிபானங்கள், உடற் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு ஆகுமான வழி என்பவற்றை அவர்கள் புரிந்து கொள்கின்றார்கள். அத்தகையவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்; அத்துடன், அவர்கள் தமது ஏழை சகோதரர்களை மறந்து விடாது அவர்களுக்குத் தமது செல்வத்தின் மூலம் உதவுவதுடன் கருணையும் காட்ட வேண்டும்.

நோன்பின் மற்றொரு பயன் என்னவெனில் அதனை நோற்பவர் தனது ஆன்மாவை கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக் கொள்ளும் பயிற்சியைப் பெறுகின்றார் என்பதாகும். இதன் மூலம் இம்மை மறுமை இரண்டிலும் அவ்வான்மா முன்னேற்றத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் அடையச் செய்யும் அளவுக்கு அவர் சக்தி பெற்று விடுகின்றார். மேலும், காமம், இச்சை என்பவற்றைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியாத மிருகங்களைப் போன்று வாழ்வதிலிருந்தும் தம்மைத் தற்காத்துக் கொள்ளும் பயிற்சியையும் பெறுகின்றார்.

நோன்பு நோற்பதன் பயன்களுள் மற்றொன்று தேகாரோக்கியம் கிடைப்பதாகும். நோன்பு நோற்கும் வேளையில் உணவும், குடிபானங்களும் குறைவாகவே உட்கொள்வதால் ஜீரண உறுப்புகளுக்கான வேலைப்பலுவும் குறைவாகவே இருக்கும். இதனால், தேகாரோக்கியமும், பாதுகாப்பாக இருக்கும்.

நோன்பு நோற்கும் ஒரு நோயாளி அல்லது ஒரு பிரயாணி பற்றி அல்லாஹ் இவ்வாறு கூறுகின்றான்:

أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَتْ مِنْكُمْ
مَّرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ

“(அந்நாட்களில்) எவரேனும் நோயாளியாகவோ, அல்லது பயணத்திலோ இருந்தால், (அவர் அக்குறிப்பிட்ட நாட்களின் நோன்பைப்) பின்னாலும் வரும் நாட்களில் நோற்க வேண்டும்.”

(அல் குர்ஆன் 2:184)

நோயாளிகள் இரண்டு விதமாவார்கள்:

முதலாமவர்கள் நீண்ட காலம் நோயுற்று இருப்பவர்கள் ஆவர். அவர்களது நோய் சுகமாகும் என எதிர்பார்க்க முடியாது. (உதாரணமாக புற்று நோயால் கஷ்டப் படுபவரைக் குறிப்பிடலாம்.) இத்தகையவர் நோன்பு நோற்றிட வேண்டியதில்லை. காரணம், அவர்களால் அதைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமையே. எனவே, இவர்கள் நோன்பு நோற்காத எல்லாத் தினங்களுக்கும் குமாக ஏழைகளுக்கு உணவளிக்க வேண்டும். இது தொடர்பாக அவர்கள் அனஸ் பின் மாலிக் (ரஹ்) அவர்களைப் பின்பற்றி, அவர்களது வயதான காலத்தில் செய்தது போல

நோன்பு நோற்காத தினங்களுக்குச் சமமான ஏழைகளை அழைத்து இரவோ பகலோ உணவளிக்க முடியும். இல்லாவிடின் நோன்பு நோற்காத நாட்களுக்குச் சமமான உணவை ஏழைகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கவும் முடியும். அத்தகைய கட்டத்தில் இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் 'லாஅ' வில் நான்கில் ஒரு பகுதி அளவு, அதாவது 510 கிராம் நல்ல கோதுமைக்கு சமமான அளவு உணவு ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கும்படி கொடுக்க வேண்டும். அதோடு, அந்த உணவை சமைத்து சாப்பிட போதுமான அளவு மாமிசமும் எண்ணெய்யும் கொடுப்பது மிகவும் சிறப்பானதே.

நோன்பு நோற்க முடியாத வயோதிபர்களும் இவ்வாறு, தாம் நோன்பு நோற்காத தினங்களுக்குச் சமமாக ஏழைகளுக்கு உணவளிக்க வேண்டும்.

இரண்டாமவர்கள் தற்காலிகமாக நோயுற்று இருப்பவர்களாவர். (உதாரணமாக காய்ச்சல் கண்டவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.) இவர்களை மூன்று பிரிவினராக நோக்கலாம்.

முதலாம் பிரிவினர்: இவர்கள் நோன்பு நோற்பது இவர்களுக்குக் கஷ்டமாகவோ, துன்பம் தருவதாகவோ இல்லை. எனவே, இவர்கள் கண்டிப்பாக நோன்பு நோற்றே ஆகவேண்டும். பதிலாக, நோன்பு நோற்காமைக்கு இவர்கள் எக்காரணமும் கூற முடியாது.

இரண்டாம் பிரிவினர்: இவர்களுக்கு நோன்பு நோற்பது கஷ்டமான காரியமே. எனினும் ஆபத்தையோ, துன்பத்தையோ தருவதாக இராது.

இவர்கள் நோன்பு நோற்பது நல்லது என கூறுவ தற்கில்லை. இதற்காக இவர்கள் அல்லாஹ்விடம் அனுமதியை (ருக்ஹ்ஸாஹ்) வேண்டுவது அழகான செயலாகும். ஏனெனில், இவர்களால் நோன்பு நோற்க முடியாது.

மூன்றாம் பிரிவினர்: இவர்கள் நோன்பு நோற்பது ஆபத்தானது. எனவே, இவர்கள் நோன்பு நோற்பது (ஹ்ராம்) விலக்கப்பட்டுள்ளது.

அல்லாஹ் இவ்வாறு கூறுகின்றான்:

وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

“நீங்கள் உங்களையே கொலை செய்து கொள்ளாதீர்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களிடம் மிகக் கருணையுடையவனாக இருக்கின்றான்.”

(அல் குர்ஆன் 4:29)

மீண்டும் கூறுகின்றான்:

وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ

‘இன்னும் உங்கள் கைகளாலேயே உங்களை அழிவின் பக்கம் கொண்டு செல்லாதீர்கள்.’

(அல் குர்ஆன் 2:195)

இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் கூற்றொன்று இவ்வாறுள்ளது:

“(உங்களுக்கு நீங்களே) அநியாயம் செய்யாதீர்கள்; (மற்றார்க்கும்) அநியாயம் செய்யாதீர்கள்.”

- ஆதாரம்: இப்னுமாஜா, ஹாக்கீம்.

இத்தகைய நபிமொழிகள் இன்னும் இருப்பதாக இமாம் நவவி(ரஹ்) அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

ஒரு நோயாளி நோன்பு நோற்பது தனக்குத் தீங்கானதென தானோ அல்லது நம்பிக்கைமிக்க ஒரு வைத்தியர் மூலமோ ஐயத்திற்கிடமின்றி அறிந்து கொள்ளலாம். இங்கு குறிப்பிடப்படும் நோயாளி இந்தப் பிரிவை சார்ந்தவராயின் அவரது நோய் குணமானபின் நோன்பு நோற்காத தினங்களைக் கணக்கிட்டு, அவற்றிற்குப் பகரமாக நோன்பு நோற்க வேண்டும். எனினும், அவரது நோய்க்கு மருந்து செய்யுமுன் அவர் மரணித்துவிட்டால் இப்பிரச்சினை எழமாட்டாது. அவர் உயிரோடு இல்லை என்பதே இதற்குக் காரணமாகும்.

இப்பொழுது அங்குமிங்கும் பிரயாணம் செய்யும் பிரயாணிகளைப் பற்றி நோக்குவோம். அவர்களும் இரு பிரிவினர் ஆவர்.

முதலாம் பிரிவைச் சார்ந்தவர்கள் நோன்பு நோற்பதைத் தவிர்ப்பதற்கென்றே பிரயாணம் செய்பவர்களாவர். இது அனுமதிக்க முடியாததே. அல்லாஹ் வக்கென நிறைவேற்ற வேண்டிய கட்டாயக் கடமையொன்றை தவிர்க்கும் நோக்கத்துடன் இவ்வாறு நடந்துகொள்வது ஏமாற்றுவதாகும்.

இதனால் அவர்கள் மீது சார்ந்துள்ள பொறுப்பு எவ்வகையிலும் நீங்க மாட்டாது.

இரண்டாம் பிரிவைச் சார்ந்த (உண்மையிலேயே பிரயாணத்தில் ஈடுபட்டுள்ள) பிரயாணிகள் மூன்று துணைப் பிரிவுகளில் நோக்கலாம்.

முதலாமவர்கள்: இவர்கள் தமது பிரயாணத்தில் மிகுந்த கஷ்டத்தை எதிர்நோக்க நேருமாயின் நோன்பு நோற்பது (ஹராம்) விலக்கப்பட்டுள்ளது. (ஃபத்ஹி மக்கா) மக்கா வெற்றிப் போராட்டத்தின் போது இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் நோன்பு நோற்றிருந்தார்கள். இப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த அவர்களது தோழர்களும் பல இன்னல்களுக்கு மத்தியில் அவர்களைப் போலவே நோன்பு நோற்றவர்களாக இருப்பதாக அவர்கள் அறிய நேர்ந்தது. எனவே, அவர்கள் அஸர் தொழுகைக்குப் பின்னர் அவர்களுக்குத் தெரியக் கூடியதாக பாத்திரமொன்றில் நீரருந்தினார்கள். அதன் பின்னரும் சிலர் நோன்பு நோற்றவர்களாக இருப்பதாக அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது,

“இவர்கள் கீழ்ப்படியாதவர்களே; இத்தகையோர் கீழ்ப்படியாதவர்களே.”

-ஆதாரம்: முஸ்லிம்.

என அவர்கள் பகர்ந்தார்கள்.

இரண்டாமவர்கள்: இவர்களும் நோன்பு நோற்பதில் கஷ்டத்தை எதிர்நோக்கினாலும் அது அதிகம் என சொல்வதற்கில்லை. எனினும், இவர்கள்

நோன்பு நோற்காதிருப்பது நன்று. ஏனெனில், இத்தகைய கஷ்டங்களுடன் நோன்பு நோற்பதானது அல்லாஹ் இவர்களுக்கு வழங்கிய சலுகைகளை ஒதுக்கித் தள்ளுவதாக மட்டுமன்றி தமக்குத் தாமே இன்னுமின்னும் கஷ்டத்தையும் துன்பத்தையும் வருவித்துக் கொள்வதாகவும் அமையும்.

மூன்றாமவர்கள்: இவர்கள் நோன்பு நோற்பதில் எத்தகைய சிரமத்தையும் எதிர்நோக்குவது இல்லை. இத்தகையவர்கள் தமது வசதியை வைத்து தமக்குத் தேவையான முடிவை எடுக்கலாம். (அதாவது நோன்பு நோற்பதா? அல்லது இல்லையா? என்று.)

ஏனெனில், அல்லாஹ் கூறுகின்றான்:

رِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ

“அல்லாஹ் உங்களுக்கு இலகுவானதை நாடுகிறானே தவிர, உங்களுக்கு சிரமமானதை அவன் நாடவில்லை.”

(அல் குர்ஆன் 2:185)

இங்கு 'நாடவில்லை' எனக் கூறும் சொல்லானது, அவனது விருப்பத்தையே குறிக்கின்றது. இத்தகைய பிரயாணிகள் தாம் நோன்பு நோற்பதும் நோற்காதிருப்பதும் - இரண்டும் ஒன்றுதான் எனக் கருதுவார்களாயின், நோன்பு நோற்பதே மிகவும் சிறந்தது.

இறை தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் வழிகாட்டல் ஒன்று இவ்வாறு காணப்படுகின்றது. இது பற்றி அவர்களது தோழர்களுள் ஒருவரான அபூதர்தா (ரலி) அவர்கள் கூறுவதாவது:

“நாம் ரமளானில் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுடன் ஓர் பிரயாணத்தில் ஈடுபட்டிருந்தோம். அதுவோர் உஷ்ண காலம். உஷ்ணத்தின் கடுமை காரணமாக நாம் எமது கரங்களை தலையில் வைத்திருந்தோம். அவ்வேளையில் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களும், அப்துல்லாஹ் இப்னுரவாஹ் அவர்களும் மட்டுமே நோன்பு நோற்றவர்களாக இருந்தார்கள்.”

- ஆதாரம்: முஸ்லிம்.

ஒருவரை 'பிரயாணி' என அழைப்பது, அவர் பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தபோது, எங்கிருந்து ஆரம்பித்தாரோ அந்த இடத்திற்குத்திரும்பி வருவதை அடிப்படையாக வைத்தேயாகும். அவர் எதற்காக அப்பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தாரோ அதற்கன்றி வேறு எதற்கும் தாமதியாது திரும்பிவரும் நோக்கத்துடன் எவ்வளவு காலம் சென்ற இடத்தில் இருந்தாலும் ஒரு பிரயாணியாகவே கருதப்படுவார்.

அவர் இந்தப் பிரயாணத்தில் ஈடுபட்டிருந்த காலம் எவ்வளவாயினும் அது தொடர்பான சலுகைகளை அனுபவிக்க முடியும். இறைதூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் இத்தகைய பிரயாணத்தின் கால எல்லை எவ்வளவு என விசேடமாக விவரித்துக் கூறவில்லை. இதுலுள்ள பிரதான நிபந்தனை என்ன வெனில் பிரயாணமும் அதற்கான விதிகளும் செல்லுபடியாவது, அந்தப் பிரயாணம் முற்றுப் பெற்று விட்டது

என்றோ அதற்கான விதிகள் காலவதியாயின என்றோ சான்றுகள் கிடைக்கின்ற அபாயிலாகும்.

பிரயாணம் எனும் போது, ஹஜ் அல்லது உம்ராவை நிறைவேற்றச் செல்வது, உறவினர்களைக் காண்பதற்குச் செல்வது, வர்த்தகம் போன்ற வற்றிற்காகச் செல்வது, டாக்ஸியில் அல்லது ட்ரக் வாகனத்தில் சாரதியாகக் கடமை புரிவது என்பவற்றிற்கிடையே (சலுகைகள் உட்பட) எத்தகைய வேறுபாடும் இல்லை. இங்கு இந்த வாகன சாரதிகளும் பிரயாணிகளாகவே கருதப்படுவர். அவர்களும் தமது பிரயாணத்தை ஆரம்பித்ததிருந்து ஏனைய பிரயாணிகள் அனுபவிக்கும் விசேட சலுகைகளான ரமளானில் நோன்பு நோற்காதிருத்தல், தொழுகையில் நான்கு ரகஅக்களை சுருக்கித் தொழுதல், அவசியப்பட்டால் லுஹரையும் அஸரையும் அல்லது மஃரிபையும் இஷாவையும் (ஒன்றைத் தொடர்ந்ததாக மற்றதையும்) இணைத்துத் தொழுதல் என்பவற்றை அனுபவிக்க முடியும். இத்தகையவர்கள் தமது விருப்பத்தை பொறுத்து நோன்பு நோற்காதிருக்கலாம். எனினும் அவ்வாறு விடுபடும் நாட்களை கணக்கிட்டு அவற்றை குளிக்காலத்தில் நோற்பது அவசியம். சில சாரதிகள் தாம் வாழும் நகரத்திலேயே இருந்து வேலை செய்கின்றனராயின் அவர்கள் அங்கு வாழ்பவர்களாகக் கருதப்படுவதுடன் அவர்களுக்கான (தொழுகை, நோன்பு தொடர்பான) விதிகளும் அங்கு வாழ்பவர்களுக்கு உரிய விதிகளாகவே இருக்கும். எனினும் அவர்கள் தாம் வாழும் இடத்திற்கு வெளியே பிரயாணத்தில் ஈடுபட்டால் ஏனைய பிரயாணிகளைப் போன்று அவர்களும் கணிக்கப்படுவதுடன் அந்தப் பிரயாணிகளுக்குரிய விதிகளே அவர்களுக்கும் உரியனவாக அமையும்.

நோன்பை முறிக்கும் ஏழு விடயங்கள் இருக்கின்றன.

அவையாவன:

1. உடலுறவு கொள்ளுதல்: நோன்பு நோற்றுள்ள நிலையில் ஒருவர் உடலுறவு கொண்டால் அவரது நோன்பு முறிந்து விடும். நோன்பு நோற்க வேண்டியவருள் அவரும் ஒருவராக இருந்து பகல் வேளையில் உடலுறவு கொண்டிருந்தால் அக்குற்றத்திற்காக பிராயச்சித்தம் செய்வது அவசியம். இத்தகைய பிராயச்சித்தம் கீழ்க்காணும் விதமொன்றில் அமையமுடியும்.

முதலில், அவர் ஓர் அடிமையை விடுவிக்க வேண்டும். அதை அவரால் செய்ய முடியாவிடின் தொடர்ந்து இரண்டு மாதங்கள் நோன்பு நோற்க வேண்டும். இதுவும் அவரால் முடியாவிடின் அறுபது ஏழைகளுக்கு அன்னதானம் வழங்க வேண்டும். எனினும், நோன்பு நோற்பவர் நோன்பு நோற்கத் தேவையில்லாத ஒருவரா (உதாரணத்திற்கு ஒரு பிரயாணியா) யின் அவர் அவ்வேளையில் உடலுறவு கொண்ட குற்றத்திற்கு 'கஃப்ஃபாரா' எனும் பரிகாரம் செய்ய வேண்டியதில்லை. என்றாலும், அவர் அந்த நோன்பை (கழா) மீட்டி நோற்க வேண்டும்.

2. விந்து வெளியேற்றல்: தொடுவது, முத்த மிடுவது, கட்டித் தழுவுவது என்பவற்றின் மூலம் விந்து வெளியானால் நோன்பு முறிந்து விடும்.

எனினும் விந்து வெளியாகாதவாறு முத்தமிடுவதால் நோன்பு முறிந்து விடாது.

3. ஏதாவது உணவோ, குடி வகைகளோ வயிற்றினுள் செலுத்தப் படுமாயின் அதனாலும் நோன்பு முறிந்து விடும். மூக்கு, செவிகள் மூலம் இவை உட்கொண்டாலும் நோன்பு முறிந்து விடும். நோன்பு நோற்பவர் சாம்பிராணி புகை போன்றவை வயிறு வரை செல்லும் வகையில் இழுக்கக் கூடாது. (இதனடிப்படையில் புகைத்தலும் தடை செய்யப் படுகின்றது.) எனினும், வாசனைப் பெருட்களை நுகர்வதற்கு அனுமதியுண்டு.

4. உண்ணல், பருகல் போன்ற யாவற்றின் மூலமும் நோன்பு முறிந்து விடும். உதாரணமாக, உணவு போன்று உடலுக்குப் போஷாக்கைத் தரும் எதனையேனும் 'இஞ்ஜெக்ஷன்' மூலம் உட்செலுத்துவதைக் குறிப்பிடலாம். இப்படிச் செய்தால் நோன்பு முறிந்து விடும். இதல்லாத வேறு மருந்துகள் சார்ந்த 'இஞ்ஜெக்ஷன்' போடுவது அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளது.

5. தோலைக் கீறியோ, காயப் படுத்தியோ அல்லது இரத்த நாளத்தைத் திறந்தோ உடலுக்குப் பலவீனத்தைத் தருமளவு இரத்தத்தை வெளியேற்றினால் நோன்பு முறிந்து விடும். எனினும், மிக சொற்ப அளவு இரத்தம் வெளியேற்றப் படுவது அனுமதிக்கப் பட்டுள்ளது.

6. வேண்டுமென்றே ஒருவர் வாந்தியெடுத்தால் நோன்பு முறிந்து விடும்.

7. ஒரு பெண்ணுக்கு மாதவிடாய் ஏற்பட்டாலும், பிள்ளைப் பேற்றுக்குப் பின் இரத்தக் கசிவு ஏற்பட்டாலும் நோன்பு முறிந்து விடும்.

கீழ்க்காணும் மூன்று அடிப்படைகளில் மேற்காண்பவை கவனத்தில் கொள்ளப் பட வேண்டும்:

முதலாவதாக, நோன்பு நோற்பவர் அது தொடர்பான விதிகளையும் நேரத்தையும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். சிலவேளை, 'இதனால் எனது நோன்பு முறிந்து விடாது' எனக்கருதி, நோன்பு நோற்றிருக்கும் ஒருவர் தனது தோலை கீறிக் கொண்டால் அல்லது காயப்படுத்திக் கொண்டால் நோன்பு முறிந்து விடாது. ஏனெனில் அது பற்றிய விதிகள் அவருக்குத் தெரியாது.

இதேபோன்று, நோன்பு நோற்கும் ஒருவர் அதிகாலையில் 'இன்னும் விடியவில்லை' என நினைத்துக் கொண்டு, விடிந்த பின்னரும் உணவருந்துகின்றார். இந்நிலையில் அவரது நோன்பு முறிவதில்லை. ஏனெனில், அவர் அதற்கான நேரத்தைச் சரியாக அறியாதிருப்பதேயாகும்.

இரண்டாவதாக, நோன்பு நோற்பவர் அது பற்றிய ஞாபகத்துடன் இருக்க வேண்டும். அப்படியில்லாது மறதியாக, நோன்பு நோற்றுள்ள அவர் உணவருந்தி விட்டால் நோன்பு முறியாது.

மூன்றாவதாக: நோன்பு நோற்பவருக்குரிய சுயமான விருப்பம் என்றொன்று இருக்கிறது. அதற்கு எதிராக, அவர் உண்ணவும் குடிக்கவும் வற்புறுத்தப்பட்டால், அதன் பேரில் அவர் உணவுண்டால் அவரது நோன்பு முறிந்து விடாது.

இதுபோன்று, ஒருவர் தண்ணீரைக் கொண்டு வாயைக் கொப்பளித்தல், கண்ணுக்கு மருந்திடுதல் என்பவற்றின்போது அவற்றின் சில துளிகள் வேண்டுமென்றேயன்றி வயிறுவரை சென்றாலும் அவரது நோன்பு முறிந்து விட மாட்டாது.

மேலும், பற்களை சுத்தம் செய்வதற்காக பிரஷ் பாவிப்பதாலும் நோன்பு முறிவதில்லை என்பதை நாமறிவது நன்று. உண்மையில், நோன்பு நோற்கும் காலத்தில் பற்களை சுத்தமாக்குவது மிகவும் முக்கியமானது என்பதையும், இது இறை தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களின் ஸுன்னாவைச் சார்ந்த செயலே என்பதையும் நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இதற்காக மிஸ்வாக் பாவிப்பது ஏற்றமாகும்.

நோன்பு நோற்கும் ஒருவர் உஷ்ணம் காரணமாகவோ, தாகம் காரணமாகவோ கஷ்டப்பட நேர்ந்தால் அதை சமாளித்துக் கொள்ளவென அவரது உடலை நீரால் நனைத்துக் கொள்ள அனுமதியுண்டு. இறை தூதர் முஹம்மத் (ஸல்) அவர்கள் நோன்பு தோற்றிருந்த வேளையில் தமது தலைக்குத் தண்ணீர் ஊற்றிக் கொண்டதாக குறிப்பிடப் படுகின்றது. இப்னு உமர் (ரலி) அவர்கள் ஒரு பிடவைத் துண்டை நனைத்து தமது உடலில் போட்டுக் கொண்டு இருந்ததாகவும் குறிப்பிடப் படுகின்றது. இத்தகைய சலுகைகள் இறைவனால் நமக்குத் தரப்பட்டுள்ளன. அவற்றை நாம் அனுபவித்தல் ஆகுமானதே.

أحكام في الصيام

تأليف

فضيلة الشيخ / محمد بن صالح بن عثيمين

ترجمته للتأصيلية

شريف الدين محمد منصور

حقوق الطبع ميسرة لكل مسلم يريد توزيعه لوجه الله أما من أراد
بيعه فعليه الإتصال بالمكتب هاتف « ٤٣٣.٨٨٨ — ٤٣٣.٤٧٠ »